

Да забравя родъ свой бѣденъ,
Гробътъ бащинъ, плачътъ майчинъ, —
Тѣзъ, що залъкътъ наеденъ
Грабятъ съ благороденъ начинъ —

Грабятъ отъ народа гладенъ:
Граби подълъ чорбаджия,
За злато търговецъ жаденъ
И попъ съ Божа литургия

Грабете го, неразбрани!
Грабете го! кой ви бърка?
Скоро той не ще да стане:
Ний сме синца съ чаши въ ржка!

Пиемъ, пѣемъ буйни пѣсни
И зжбимъ се на тирана;
Механитѣ сж намъ тѣсни —
Крещимъ: «Хайде на Балкана!»

Крещимъ, но щомъ изтрѣзнѣемъ,
Забравяме думи, клетви,
И нѣмѣемъ и се смѣемъ
Прѣдъ народни святи жертви!

А тиранинътъ върлува
И безчести край нашъ роденъ
Коли, бѣси, бие, псува
И глоби народъ поробенъ!

О, налѣйте! ще да пия,
На душа ми да олекне,